

Според сведенията на историците Кемеровият мост е останал още от римската епоха, а според други то е творение на българската

строителна школа. От летописците, стигнали до нас става ясно, че още Александър Македонски е използвал този път по време на походите си в тази част на планината. По време на османската империя тази презродопска магистрала за многобройните султански каравани, които превозвали събраните данъци в селищата на Тракийската низина и Родопите. Не една и две са легендите и преданията за героичните подвизи на Вълчан войвода, който изземвал от богатите ограбваното злато и го раздавал на сиромасите. До 1912г. през моста е преминавала българо-турската граница. След Освобождението на тази част на Родопите пътят постепенно е бил изоставен, а днес от него личат само останките на каменния калдъръм. Огромната каменна дъга на моста прехвърля Девинска река в тихо и пусто място, близо до водослива и с Катранджи дере. Още отдалеч той привлича погледа на туристите и напомня, че строителят му е бил не само добър архитект, но и отличен математик и художник, за да създаде такава прекрасна композиция сред горската пустош. От груби камъни без спойки е иззидана голямата мостова дъга, широка-3м, дълга-30м, висока-6м. Тя е идеален полукръг, крепящ се на един ред камъни.

Мостът е обявен за паметник на културата и е под закрилата на закона.